

JEAN GALOT

**BLAŽENI
SIROMAŠNI**

UNIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARICA

Odgovara: S. M. Fides Vidaković
Primorska 20, Zagreb

Tisak: »A. G. Matoš,« Samobor

P. J. GALOT, DI

BLAŽENI SIROMAŠNI

Prijevod francuskog originalnog teksta

»Prière de Pauvre«

priredila s. M. Fides Vidaković, ND

Zagreb, 1977.

UNIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARICA
JUGOSLAVIJE

BITI SIROMAŠAN

i znati prepoznati svoje siromaštvo.
Ne ponijeti se,
kao da si bogat,
siguran u sebe i u vlasništva svoja.

Biti siromašan dragovoljno,
bez gorčine i pobune,
jer je to stanje
koje si ti bio voljan prihvatiti
dolazeći među nas.

Biti siromašan i ne skrivati se iza fasade
koja ne može tebe prevariti.
Prikazati tebi svoje siromaštvo,
jer je ono istina.

Biti siromašan u poniznosti koja čuti
svoju bijedu
i smatra smiješnim utvarati si
da je neka časna osoba.

Biti siromašan, a nikada ne htjeti
izbjeći oslobođenja i odricanja
sadržana uvijek u intimnom siromaštvu.

Biti siromašan, Isuse,
i smatrati svoje siromaštvo za milost.
U skrivenoj sreći sve od tebe očekivati
i od svega primati.

BLAŽENI SIROMAŠNI

Dragi su ti i zato blaženi.

Oče!

Kolikom li se ljubavlju nadvijaš nad njih,
da bi ih zaštitio.

Blaženi siromašni!

Tebe jedinoga imaju za blago svoje,
a ono ih beskrajno obogaćuje.

Što bi bili da su opskrbljeni
svim ovozemaljskim stvarima!

Blaženi siromašni!

Oni koji prema tebi pružaju ruke svoje bijede,
koji se od tvoje svemogućnosti svemu nadaju,
a nisu razočarani onime što im ti daješ.

Blaženi siromašni,

koji na zov Isusov sve ostaviše,
da s njim podijele njegovo ogoljenje
i tako postanu duhovno bogatstvo svijeta.

Blaženi siromašni,

koji su prihvatili cjelokupnost svoga siromaštva:
tijela i duše, da sve prinesu
u žaru ljubavi.

SIROMAŠTVO JUTRA

U danu koji se rađa,
živim siromaštvo jutra.
Osjećam se tako malen,
nespreman, da ispunim dužnost.

Bogatstvo jutra,
u kojem mi je sve darovano!
Svjetlost i život.
Oči, da gledam,
pamet, da razmišljam,
ruke, da radim.

Siromaštvo jutra
izgleda mi u ponavljanju dana.
Isti kao minuli!
Uobičajeni posao,
a prihvatiti ga treba.
u svoj rutini njegovoj.

Bogatstvo jutra
u iznenađenjima i novinama
koje donosi svaki dan
u nepredviđenosti
i raznolikosti.

Siromašno je jutro,
kad je svanuće dana
samo još obećanje, očekivanje, nadanje,
a sve što je prošlo izgleda neznatno.

Kakvo bogatstvo jutra!
Budućnost dana u mojim je rukama,
tvoj božanski život mi je darovan,
a u njemu sva ljubav tvoja, Gospode!

SIROMAŠTVO PODNEVA

doživljam u trenucima sabranja,
dok prilazim tebi, Isuse Kriste,
svijestan koliko je neznatno sve ono
što mogu da ti prinesem.

Siromaštvo podneva dotiče priznanje slaboća.
Razmišljam o prijepodnevnim časovima
koji su tako slabo odgovorili
tvojim očekivanjima.

Siromaštvo podneva u punini svjetlosti.
Provlače se sjene razočaranja
i žaloste pogled,
koji traži sunce.

Bogatstvo podneva.
Vrijeme predaha u mom radu,
da bih ponovno vrelo našao
odakle nadiru nadahnuća mojem djelovanju.

Bogatstvo podneva u kojem jače od sunca
tvoj božanski pogled
osvjetljuje taj čas
i prima s radošću moju dobru volju.

Bogatstvo podneva tvoje milosti
i božanskog života.
Ono rasplinjuje sjene
i preobražava moja razočaranja u jasnoću.

SIROMAŠTVO VEČERI

Zamire dan.
Klonule snage.
Otežale ruke.
Naporom umorne duše
gledam siromaštvo večeri.

Neuspjesi,
nedovršeni poslovi.
Najbolje nakane neshvaćene.
Živim siromaštvo večeri.

Toliko nehaja,
suzdržane usluge ljubavi,
sebične geste,
nepravda nanešena drugima.
Kroz sve probija siromaštvo.

Znam, da ne mogu više izmijeniti
tijek mogega dana,
ni postupiti drugačije,
iako bih to htio!
Tu je moje siromaštvo.

Gospodine!
Opraštajući mi,
ti želiš sve preobraziti.
Zamijeniti moje siromaštvo
za život bogat, neizmjeran.
I večer u svitanje.

SIROMAŠTVO NOĆI

osluškujem u sebi.
Nemoć duha i tijela.
Opuštenost svih snaga naše svijesti
svladanih snom.

Siromaštvo našeg bića,
koje osjeća da se dulje odmoriti mora:
da bi obnovilo snage svoje
nužno prekida svoj posao.

Siromaštvo umornoga koji napušta sebe,
da se prepusti snu
i ostane bez nadzora
vlastitih svojih misli i volje.

Bogatstvo noći!
Svaka nam dopušta
da zauzmemo stav sinovskog predanja
u tvoje očinske ruke.

Bogatstvo našeg bića,
jer se prije svog počinka
predalo tvome djelovanju
za snažnije buđenje i novi žar.

Bogatstvo konačnog odmora
koje nam otvara put apsolutnom miru.
Darovat ćeš nam ga, Oče,
kad budemo tebe posjedovali kroz vjekove.

SIROMAŠTVO TIJELA

tako nježnog i brzo klonulog,
čija ljepota danas cvjeta i očarava,
a sutra već vene.

Siromaštvo tijela ranjivo i uvijek osjetljivo,
kratko u svojim zadovoljstvima,
a dugotrajno u nevoljama i bolima.

Siromaštvo tijela nemoćno da zaustavi tijek
starenja, osjećajući istrošenost svoju
i neminovnu usmjerenost svoju prema smrti.

Kriste,
takvo siromaštvo ti si prihvatio
i preobrazio ga.
Tijelo je tvoje objava božanske slave.

To siromaštvo, izraženo do skrajnosti
u tvom razapetom tijelu,
postalo je najednom bogatstvo svijeta,
izvor spasa.

Tvojim uskrsnućem ono se ispunilo svemogućnošću.
Naše prolazno tijelo pojavilo se u tebi
bogato vječnošću.

SIROMAŠTVO MOJE DUŠE

Gospodine,
što se više tebi bližim,
osjećam jače koliko sam siromah,
u srži, nepopravljivo siromah.

Siromaštvo hrabrosti,
kad mi se odluke tek stvorene ruše,
a mlitavost ponavlja
usprkos mojih odluka.

Siromaštvo moje vjere,
kad ne uspijevam povjerovati u tvoju prisutnost
i u tvoju pomoć
ili u sumnji gubim pouzdanje u tebe.

Siromaštvo ljubavi
koja se premalo dariva
i vrti se oko sebe
u zahtjevima drske sebičnosti.

Siromaštvo moje radosti,
koja lako nestaje, nemoćna da se odupre,
da nadiđe nepotrebnu žalost
i mračne osjećaje.

Moje zadnje nadanje nije
da uklonim svoje siromaštvo,
nego u tom da ga ti uzmeš u svoju brigu,
kako bi bolje zahvatio svu moju dušu.

TI SI RODEN U NOĆI

Kriste!

Htijući imati udjela
u beskrajnom siromaštvu tolikih noći svijeta,
i tihoj skrovitosti ljudskog življenja,
rodio si se u noći.

Svijet je stvoren da živi u tvojoj jasnoći.
Da bi u njemu zasinula božanska svjetlost
i nestalo iz njega mraka,
ti si rođen u noći.

Da bi ostvario dublje sjedinjenje s nama,
skrivajući svoju intimnost,
zadržanu za one koje pozivaš,
rodio si se u noći.

Da bi nam se predao u najvećem otajstvu,
kako bismo te tražili
i mogli te otkrivati,
rodio si se u noći.

Da bi noć preobrazio, hram od nje načinio,
kako bi u svim našim noćima
tvoja prisutnost osvjetljavala naše srce,
ti si se rodio u noći.

SIROMAŠNA S BOGATOM DUŠOM

Marijo,
siromašna, a lagane duše,
nikada se potužila nijesi
na životne uvjete pune odreknuća.

Siromašna, a bogate duše,
radije si željela puninu milosti
nego materijalnu udobnost.

Siromašna, a ponizne duše,
oćutjela si radost
cjelovitog predanja
u božanske ruke.

Siromašna, a s dušom vjere,
htjela si za blago svog života
imati svoga sina Spasitelja.

Siromašna, a žarke duše,
tvoje je siromaštvo gorjelo
ljubavlju koja je darivala
sve što je posjedovala.

Siromašna, a duše gladne
najvećih želja,
skupila si u svoje ruke
beskrajnost Božju.

ODGOVORITI NA POZIV

Ja nisam čuo glas koji me zvao.

Nikada te nisam susreo, Gospodine,
na jednom od mojih putova.

Nisi se meni pokazao,
ništa nisam vidio od tvoga lica.

Međutim, ti si me susreo
i progovorio mi u otajstvu moga života.

U dubini moje duše, našao sam te prisutnim
i tu si me tajanstveno dozivao.

Dao si mi shvatiti da bih trebao ostaviti sve
ako želim da te slijedim.

Neodoljivo si me privlačio
da bih ti darovao ne nešto,
nego sve.

Odgovorio sam ti dubinom svoga bića,
koje si želio uzeti.

Tu je naš susret, nevidljiv, duhovan,
postao konačan.

Lice koje mi nisi otkrio
unišlo je u moje srce,
da bi posve obuzelo moj život.

Odgovorio sam.

Kriste, pomози mi još više,
iskrenije,
velikodušnije,
odgovoriti
tebi.

VELIKA AVANTURA

Uputivši mi, Gospodine, svoj poziv: slijedi me,
nisi mi otkrio plan, duljinu i muku puta.

Zaželio si da sve napustim,
da koračam s tobom u zemlji nepoznatoj
bez ikoje druge sigurnosti,
do vjernosti i pratnje
tvoje ljubavi.

Htio si sačuvati moj život
u svojoj tajanstvenosti,
da na tebi jedinom
moja vjera počiva.

Otkrivaš mi nove vidike
prijateljstva svoga
i svijeta koji čeka spasenje.

Vodiš me naprijed,
uvijek dalje,
do kraja,
ne dopuštajući mi
da se zaustavim na pola puta.

I kad ponekad oćutim napast
da se negdje utvrdim,
probudi u meni želju za avanturom,
želju da cjelovitom ljubavlju živim.

Tek tako nestajat ću sve više u tebi,
u božanskoj veličini tvojoj
i bolje služiti Crkvi slobodan.

NIŠTA MI NIJE UZMANJKALO

Kriste,

u prijateljstvu koje si mi ti pružio
ništa mi nije uzmanjkalo.

Kad sam, napuštajući sve, za tobom pošao,
a ti mi sebe samoga ponudio
gdje da glavu položim i otpočinem,
nije mi ništa uzmanjkalo.

Dok si me suhim stazama vodio
i proveo strmim uzvisinama,
pa i kroz teške borbe,
ništa mi nije nedostajalo.

Kad si me slao u razne službe,
koje su nadilazile moje sposobnosti i snage,
tvoja pomoć nije mi bila uskraćena.

Nije mi ništa manjkalo kad si od mene zatražio
da imam udio u tvom križu,
jer si ga ti nosio sa mnom do kraja,
podupirući moju slabost.

Ništa mi nije nedostajalo
od tvoje sreće obećane u blaženstvima;
jer ti me nisi razočarao.

U tebi sam našao najdublju radost.

Budući da si sebe bezgranično dao
meni sa svime što jesam,
ništa od onoga što ti jesi
nije mi uzmanjkalo, Gospodine.

SVE MI JE DAROVANO

Gospodine,
sve proizlazi iz tebe, dolazi od tvoje ljubavi,
sve mi je darovano.

Moje biće, moji pothvati, moj rad,
sposobnosti, moja dobra,
snovi, moje želje, sve moje sklonosti,
svi koji su mi dragi, bliski.

Sve mi je to darovano.

Ništa od onoga što se događa,
što mi je ponuđeno,
nisam zaslužio.

Sve je milost u mojem životu, punina milosti,
darovanost, koja me ispunja.

Veliki događaji i najneznatnije prilike
geste su tvoje ruke,
tvoje nevidljive ruke, koja se pruža i otvara
s prstima punim dobrote.

Bol koja probada i kušnja koja udara
tajanstveni su darovi,
koje ne shvaćam, ali koje si u svojoj mudrosti
želio za mene;

vjerujem tvojoj ljubavi, kojoj je svrha
da kroz patnju sazrijevam.

Radost koja još počiva u dnu moje svijesti
i ona koja se budi,
očekivana sreća i ona nenadana,
veselje koje kliče,
zanos srca i duha,
sve mi je to darovano.

Budući da mi je dano, neka se vrati tebi
u zahvalnosti.

OTVORI ME SVIJETU

Gospodine,
otvori moje srce svijetu.
Rastvori ga široko poput svoga
koje je neizmjereno.
Sve u našem svemiru želiš zahvatiti
da bi ispunio sobom,
da bi sve pobožanstvenio.
Zato mi ništa u njemu ne može biti tuđe.

Otvori moje oči svijetu
da prepoznam duboku njegovu bijedu
i skrivene njegove ljepote,
kako bih sve poduzeo
da ga učinim boljim
donoseći mu tvoju riječ,
tvoj život,
tvoju ljubav.

Daruj mi otvorenost duha
da bih u susretu sa današnjim mišljenjem
unosio u njega tvoju misao,
tvoju poruku,
i naišao na prijem.

Otvori me ovom svijetu.
U njemu je tvoje kraljevstvo.
Uvjeri me
da ništa nije u njemu izgubljeno,
jer sve doziva
tvoju božansku milost.

PRIHVATI SVAKI DAN

Primi iz moje ruke svaki dan kako dolazi.

Ne zahtijevaj da jedan dan bude sličan drugome,
ni da se jučerašnja radost ponovno nađe danas.

Uzmi u svakom času radost koju ti dajem
i prihvati muku misleći na moj križ.

U svakom događaju dolazim k tebi
i pohađam te radi tvoje sreće.

Spremio sam za tebe tolika iznenađenja.

Zašto ih se plašiš? Pruži ruku i čekaj.

Ti samo primaj otvorenom dušom.

Bit ću s tobom u časovima kušnje
i one će nestajati pred ljepšim danima.

Neću povući sunce sa tvoga neba;
nakon kiše bujnije je.

Odbaci strah, sve svoje nemire,
povjeri mi svoje brige, otpočini u meni.
Ja sam gospodar i svime upravljam:

Svaki trenutak stvaram s mnogo ljubavi
i u teškoći pomoć ću ti biti.

Prihvati taj trenutak, primi tu ljubav
i živjet ćeš u miru.

Obogatit ćeš se blagom
koje ti skrivam u svakom danu,
u svakom času.

SVJETLOST SVIJETA

Gospodine,
ti želiš da budemo svjetlost svijeta,
koji očekuje svu istinu
i želi je vidjeti življenu,
da bi je mogao prihvatiti.

Ti, koji si svjetlost,
prihvaćaš nas, da bismo je saopćili.
Poslao si nas kao svoje svjedoke,
nosioce svoje misli.

Koliko pouzdanje, Kriste!
Namijenio si nam ulogu da rasvjetljujemo zemlju,
premda su često naše vlastite oči slijepe
i ne znamo rješavati svoje probleme.

Možemo li biti svjetlost
ukoliko se ne trsimo zračiti
gestama, riječima i čitavim bićem
tvoju evanđeosku jasnoću?

Ne bih htio nikada zatamniti tvoju poruku.
Želio bih je prenositi u svoj čistoći,
u ižarivanju potpune prozračnosti!

NEMOĆ

Unatoč svih mojih nadanja u bolje,
koja u sebi podržavam,
nemoć se u meni nastanila
i ne rastaje se više od mene.

Kao milost unišla je ona u moje biće,
da bi u njega urezala znak tvoga križa.
Kako god ona mučna izgleda,
uvijek je za mene milost.

Kroz svoju nemoć svjestan sam više
koliko sam krhak u svom tijelu.
Ona me poziva da tebi prinesem u punom predanju
tu svoju slabost.

Ne umanjujem se po njoj
kad uspijem zadržati hrabrost
i zanosom srca prekoračiti granice
koje mi nemoć postavlja.

A kad je podnosim, uzdižući je tebi kao žrtvu
za Crkvu i svijet,
ona uljepšava moj život, umjesto da ga nagrđuje.

Kriste, koji si toliko patio,
daj mi da u svojoj nemoći oćutim
tvoju ruku, kojom želiš primiti, posvetiti moje tijelo
da bi me poveo k Ocu.

IZ PONORA SVOJIH TMINA

k tebi Gospodine vapijem,
dozivam tvoju svjetlost.
Iz mog Getsemanija
povedi me zori Uskrsa.

Iz dubine svojih teškoća
pogled upravljam k tebi, tvojoj velikoj mudrosti,
u kojoj je rješenje:
ti ćeš mi ga u pravi čas pokazati.

Satrven svojim umorima
podizem se k tebi
tražeći tvoju podršku,
u nadi za snagom koja će moj žar
opet usmjeriti gore.

U skrovitosti svojih slaboća
želim se prepustiti tvojoj svemogućnosti,
vjerujući tvojoj ljubavi
koja grešnika spasava i dušu preobražava.

Iz ponora svojih žalosti
dozivam tvoju radost,
onu ponuđenu nam tvojim uskrsnućem
koja je trijumfirala nad svim bolovima.

SUTON

U zalazu sunca,
dok se njegove posljednje vatre rumene
na horizontu,
htio bih zadržati u svojim zablještenim očima
svjetlo koje nestaje.

Kriste,
ti jedini odgovaraš na moju tajnu želju!
Samo tvoja svjetlost odoljeva svom snagom,
netaknuta i čista, kad dolazi noć.

U svim večerima duše,
kad se srce zavija, da bih podržao nadu,
preostaje mi uvijek ta jasnoća, koja traje.

Gospodine, ti si za mene Dan
koji ne umire u danima što prolaze.
Ti mi razotkrivaš u sumraku koji se spušta
život svoje svjetlosti.

Dubok je život
koji mi osvjetljava mračna razmišljanja
i moje zbrkane misli.

Taj je život zamijenio moju sljepoću
za pogled bistar.

PREDANJE

Kad mi snage ponestanu
a istrošeno tijelo ne može odgovoriti
zahtjevu duha,
u svojoj slabosti
tebi se predati želim.

Kad se više ne ćutim sposobnim
da nosim teret posla i odgovorne službe,
još uvijek mogu i svojim nemoćnim rukama
tebi čast iskazivati.

Neka moje predanje
i prazni dlanovi tebi ispruženi
budu izričaj mog dubokog siromaštva,
koje postaje više nego puko odricanje,
jer ga sretan iz ljubavi prinosim tebi.

Osim nemoći, kad zataje sve snage,
želio bih ti prinijeti
siromaštvo duše, nutarnju bijedu,
srce koje premalo ljubi.

I dok ti vraćam u tvoje ruke krhkost svoga bića,
tijelo oslabljeno starošću,
ovo srce, tako siromašno, rastvaram tvojoj svemoći.

Neka tvoja očinska dobrota primi ovu žrtvu
i kroz moje predanje obuzme me svega.

Tako će moja nemoć, tebi prikazana,
postati snaga za Crkvu.

AKO ZRNO NE ISTRUNE

neploidno je
i ostaje u sebi zatvoreno.
Istrune li, niču plodovi mnogi
na stabljici koja raste i vene.

Kriste, kroz sav naš život
upozoravaš nas na tu plodnost,
posvjedočio si nam je svim onim
što je tvoja žrtva svijetu dala.

Sve što gubimo, što podnosimo,
sve što u nama umire,
budi život, puninu života,
rađa stotruko.

Dovoljno je da ti prinesemo sve
što nas na bilo koji način umanjuje,
a istovremeno vodi rastu.
Prihvativši poraz koji nas mnogo stoji,
povećavamo tvoje kraljevstvo.

Mi nismo osuđeni na ništavilo,
jer ti si Biće,
i sve što umire, u tebi nalazi
uskrснуće.

Kriste,
daj da povjerujemo u plod svojih kušnja,
u taj tajanstveni rod,
koji našim bolovima daje vrijednost
i sadržaj je naših nadanja.

İİİ S VREMENOM

Gospodine,
koracati s vremenom,
to je koracati s tobom.
Ti pratiš čovječanstvo u njegovu hodu.
Potičeš ga naprijed
i usmjeruješ njegov razvitak,
dok ukazuješ put
duhu i srcu.
Cilj kojim je obilježen svemir i zemlja
ostvaruje se postepeno.

Želim u punini živjeti
ovo razdoblje vremena
u koje si me postavio.
Ti i u njemu kao i u minulima
utjelovljuješ svoju vječnost.

Htio bih sazrijevati u sredini
u kojoj me očekuješ, tražiš
da radim u ime tvoje.
Za sebe si me posvetio,
da bih svjedočio tebe.

Hoću da slijedim skladnost
kojom srce svijeta kuca po tvojoj volji,
taj sklad u kojem se tvoja ljubav
očituje i želi razviti.

SAVJEST CRKVE

Razvijaj u nama, Gospodine,
savjest i odgovornost Crkve.

Objavi nam jasnije
eklezijalnu vrijednost posvete naše.

Što je veće sebedarje našega života,
Crkva se tvoja više obogaćuje.

Sjedinjujući nas sa sobom,
pridruži nas svojem pothvatu
okupljanja čovječanstva.

Tvoje misli i želje za dobro svijeta
nek postanu i naše.

Daj da naša molitva u svojim nakanama
izražava sveopće potrebe.

I naše svagdanje, obične prinose usmjeri
spasenju svih ljudi.

Pomozi nam shvatiti da tvoje čitavo kraljevstvo
počiva na našim ramenima.

I zato jer si nas zaželio,
jer nas trebaš tako slabe
u izgrađivanju kraljevstva svoga,
daruj nam velikodušno dušu graditelja.

Pogled nam upri
na cjelokupnost Djela tvojega.

HVALA ZA TAJNU

Gospodine, ti mi nijesi sve rekao
i ne govoriš mi sve,
tek ono što mi je potrebno
da bih koračao putem
i svoje poslanje ispunio u jasnoći.

Hvala ti, Oče, što me riječju svojom vodiš
a mudrom šutnjom zaštićuješ.
Tako me štediš od briga
i skrivaš ono teško što ima doći.

Hvala ti za misterij tvojih planova.
Oni nadilaze moje.
Hvala za tajnu.
Ona me potiče da ti se potpuno predam.

Hvala za veličinu tvoje božanske misli.
Želiš da ona zahvati u moj tako sitni život.
Pokušavam je primiti a da je često ne razumijem,
i neprestano me iznenađuje.

Hvala za tvoju volju.
Uolikim prilikama ona se suočava s mojom,
da bi me pvela boljim putem
cilju tvojih planova.
Hvala za misterij.

TKO SU SIROMASI — A TKO BOGATAŠI

Nisu li oni, koje nazivamo bogataši,
a dušu su svoju položili u prolazna dobra,
zapravo siromasi?

Ono, što steže ruke njihove, pa i u zvučnom metalu,
pijesak je koji se drobi
i nepovratno nestaje.

Oni mogu posjedovati ali ne zadržavaju ništa
jer su sami zarobljeni svojim lažnim bogatstvom.

Srce je njihovo zaplijenjeno varavom željom
i gubi se u sebičnoj praznini.

Pred tvojim očima, Kriste, pravi su bogataši oni
koji u svom siromaštvu niša nisu htjeli zahvatiti,
ništa zadržati;

budući se ruke njihove grčevito ne drže predmeta,
pružaju ih tebi, širom rastvorene,
u čistom prinosu kroz koji prolazi sva duša.

Te ruke su kadre da prime u beskrajnosti prinosa
dar čitavog tvog bića i tvoje ljubavi.

Njihovo je srce slobodno, nadahnuto željom
koja nije iluzija, jer se ispunja.

To srce, predavši se tebi, ima udjela
u otajstvenoj sreći božanskog beskraja.

SADRŽAJ

- Biti siromašan 5
- Blaženi siromašni 6
- Siromaštvo jutra 7
- Siromaštvo podneva 8
- Siromaštvo večeri 9
- Siromaštvo noći 10
- Siromaštvo tijela 11
- Siromaštvo moje duše 12
- Ti si rođen u noći 13
- Siromašna s bogatom dušom 14
- Odgovoriti na poziv 15
- Velika avantura 16
- Ništa mi nije uzmanjkalo 17
- Sve mi je darovano 18
- Otvori me svijetu 19
- Prihvati svaki dan 20
- Svjetlost svijeta 21
- Nemoć 22
- Iz ponora svojih tmina 23
- Suton 24
- Predanje 25
- Ako zrno ne istrune 26
- Ići s vremenom 27
- Savjest Crkve 28
- Hvala za tajnu 29
- Tko su siromasi a tko bogataši 30
- Sadržaj 31

OD ISTOG AUTORA PREVEDENO JE NA HRVATSKI
JEZIK:

MILOSTI PUNA, Zagreb 1933. »Vrelo života«

REDOVNICI I OBNOVA, Zagreb 1973. VVRPJ —
UVRPJ

NADAHNITELJICA REDOVNIČKE ZAJEDNICE,
Zagreb 1973. KS

SVETI JOSIP, Čokovac 1976. Benediktinski samostan

Meditacije BLAŽENI SIROMAŠNI izlaze kao doprinos
V. REDOVNIČKOM TJEDNU koji ima temu Redovnič-
ko siromaštvo — Kristov znak danas.

Narudžbe:

S. M. Fides Vidaković

Primorska 20

41000 Zagreb